

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๘

อำนาจวาสนาแก้กล้าได้ด้วยการบำรุงรักษา

ก่อนจ้งหัน

พระวัดนี้จะไปที่ไหนโกรโกลโโสไม่ได้นะ ต้องให้ติดต่อกับพระผู้ใหญ่พิจารณาเหตุผล เรียกร้อยแล้วค่อยไป เมื่อผู้ใหญ่เห็นสมควรว่าไปแล้วไป ไปสู่มสี่สู่มห้าไม่ได้นะวัดนี้ ถ้าเราทราบเราจับได้ปั๊บไล่หนีทันที ไม่ต้องวินิจฉัย แสดงว่าหยาบ มันมีแล้วนะ เข้ามาสับสนปนเปกันไป เล็ดลอดออกไปที่ไหน มีแต่ไปเป็นโจรเป็นมารใส่ตัวเองโดยไม่รู้สีกตัวนะ นี่เคยไล่พระออกแล้ว ออกไปไปเจออยู่นั้นปั๊บ กลับมาไล่หนีเลย เราไม่วินิจฉัยนะ หลักธรรมวินัยมีอยู่เรียบร้อยแล้ว มาทำหยาบ ๆ เหยียบหัวพระพุทธเจ้าทำไม

ตั้งใจประพฤติปฏิบัตินะ ทุกสิ่งทุกอย่าง การสอนหมู่เพื่อนสอนด้วยความแน่ใจ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างเราผ่านมาแล้วทั้งนั้นมาสอน ไม่ได้สอนแบบลูบ ๆ คลำ ๆ นะ สอนทุกอย่างจึงแม่นยำ ๆ เต็ดขาดลงไปเลยเต็มธรรมเต็มวินัยเลย ไม่ใช่เด็ดขาดเต็มกิเลสนะ เต็ดขาดเป็นธรรมเป็นวินัยเพื่อจะเด็ดขาดกิเลสให้ขาดสะบั้นไปเลย พวกกันตั้งอกตั้งใจนะ เหลาะ ๆ แหละ ๆ การภาวนาไม่ได้เรื่อง พอไม่ได้เรื่องแล้วก็ไขว่คว้าไปข้างนอกไปหากิเลส ให้กิเลสเอาไปถลุงเสียหมด มาภาวนาคือไม่มีหลักใจ เจ้าของยึดหลักการภาวนาไม่ได้ หรือประการหนึ่งครูบาอาจารย์นี้ก็มีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุด

เฉพาะอย่างยิ่งวงกรรมฐาน การสอนกันนี้ต้องมีหลักมีเกณฑ์สอน ผู้ฟังก็ยึดได้หลัก ๆ เกาะติด ๆ ไปได้เลย ยกตัวอย่างเช่นพ่อแม่ครูจารย์มั่นนี่ยกนิ้วให้เลย เทศน์ออกมาคำไหน ๆ นี่แม่นยำ ๆ ก็หัวใจท่านเป็นธรรมทั้งแท่งแล้ว จะไม่แม่นยำอย่างไร ที่นี้ผู้ไปฟังไปยึดปั๊บติดเลย นี่หมายถึงผู้ตั้งใจไปนะ ใ้ไปแบบโลเลโลกเลกนี่ก็ร้อยก็พันคนไปหาท่าน ปลาฉลามเอาไปกินหมด ปลาฉลามบกฉลามทะเลกินได้ทั้งนั้น กินคนเข่อ คนโง่เขลาเบาปัญญา นี่เราจะเป็นปลาประเภทไหนให้ปลาฉลามชนิดใดไปกินบ้าง ให้พิจารณาตัวเอง ปลาฉลามคืออะไร ชนิดใดคืออะไรไปแปลเอง ให้พร

หลังจ้งหัน

วิทยุนี้เรารับเป็นภาระอีกทางฟังว่า ฟังงารู้สึกว่าห่างเหินธรรมมาก ท่านคลาดท่านเป็นพระวัดนี้ ท่านเคยอยู่วัดนี้ ท่านเป็นชาวฟังงา ท่านไปอยู่ที่นั่นตั้งหลักฐานวัดป่าชั้นที่ฟังงา ที่นี้ท่านอยากได้วิทยุ (ท่านได้เครื่องหนึ่งกิโลวัตต์จากบ้านตาดไปครับ) เออ เครื่อง ๑ กิโลวัตต์จากบ้านตาดที่ถ่ายออก เอา ๑๐ กิโลวัตต์เข้าแทน ท่านมาขอเอาเครื่อง ๑ กิโลวัตต์ไป พอเราทราบอย่างนั้นเราก็เลยให้เครื่อง ๑๐ กิโลวัตต์ไปเลย ส่วนเครื่อง ๑

กิโรวัตต์จะเอาไปไหนก็แล้วแต่ เราบอกให้ ๑๐ กิโรวัตต์แล้ว ส่งไปทางท่านคลาด เพราะทางโน้นก็หัวใจคน ภาคใต้ห่างธรรมะมาก ทางวิทยุนี้ละสำคัญ ทางนี้ยังมีอยู่ทั่วๆ ไป ภาคอีสานรู้สึกว่ามีมากอยู่ เฉพาะอุดรนี้แต่ก่อนมัน ๙ สถานีแล้วเขาออกธรรมะของเรานี้หนองคาย ๓ สถานี นี่ก็มาเพิ่มตรงบ้านตาดนี้ขึ้นอีก ๑๐ กิโรวัตต์ แต่ก่อน ๑ กิโรวัตต์ เขาขอเป็น ๑๐ กิโรวัตต์เราก็ให้ เครื่อง ๑ กิโรวัตต์ท่านคลาดเลยมาขอ พอเราทราบเลยให้ ๑๐ กิโรวัตต์ไปเลย ส่วน ๑ กิโรวัตต์จะเอาไปไหนก็แล้วแต่ ท่านอาจจะขยายไปทางนั้นก็ได้ เราไม่ได้สั่งไป เพราะโน้นรู้สึกว่าจะห่างเหินธรรม เราอยากให้มี

ทางภาคอีสานรู้สึกมีกว้างขวางขึ้นโดยลำดับและรวดเร็ว ทางร้อยเอ็ดก็จะตั้งขึ้นอีก อันนั้นก็ ๑๐ กิโรวัตต์ โรงสีเสียสมหมายละ จะตั้งขึ้นเร็วๆ นี้ว่านั่น ทางมหาสารคามก็ว่าอยากตั้ง พอตีมีร้อยเอ็ดขึ้นแล้วก็ไม่เห็นจำเป็น มหาสารคามครบมาเลย ร้อยเอ็ดนี้จะไปได้หลายจังหวัดนะ ทางหนองบัวลำภูมีแห่งหนึ่ง ทางสกลนครดูว่าจะตั้ง ๑๐ แห่งน่าจะเป็น ๑ กิโรวัตต์ ถ้า ๑๐ กิโรวัตต์มันครบไปหมดเลย แล้วขยายออกไปเรื่อย ทางภาคเหนือมี ๑ แห่ง จังหวัดเชียงใหม่ ท่านวิทยาก็เคยอยู่กับเรา เราเคยไปเทศน์ที่วัดท่านวิทยา ท่านจะตั้งวิทยุขึ้นที่นั่น ท่านก็เป็นพระวัดนี้เหมือนกัน จากนั้นก็จะขยายไปเรื่อยๆ ภาคตะวันออกยังไม่ทราบข่าวว่าจะตั้งวิทยุที่ไหนบ้าง ไม่มีนะ ไม่มีก็ไม่นาน เพราะลูกศิษย์ลูกหาฝ่ายพระอยู่ทางภาคตะวันออกมีเยอะ ที่หลักใหญ่ก็คือท่านฟัก วัดเขาน้อย

เมื่อวานนี้ก็มาที่นี้ตอนค่ำๆ ทุ่มหนึ่งมา แล้ว ๔ ทุ่มกลับจันท์ ก็คงย่ำรุ่งเช้าวันนี้ละ ถึงเขาน้อย จันท์ นี่ก็อยู่นาน อยู่วัดป่าบ้านตาดนี้นาน พอตีพอกับแม่ป่วยหนักด้วยกันทั้งคู่แล้วมีลูกชายคนเดียว เราเลยรีบส่งไปให้ดูแลพ่อแม่ ครั้นไปดูแลแล้ว พอกับแม่คนหนึ่งดี คนหนึ่งร้ายอยู่อย่างนั้น ก็เลยประจำอยู่นั้น อ้าว แล้วพ่อเสียไป แล้วแม่เสียไป ทีนี้ท่านก็สมควรที่จะเป็นเจ้าอาวาสวัดเขาน้อยแล้ว เลยให้อยู่ที่นั่นเลย เพราะเขาน้อยเหมือนว่าเราไปตั้งที่แรก พาโยมแม่ไปพักที่นั่น แต่ก่อนเป็นกุฏิเล็กๆ อยู่บนเขา เขาสร้างไว้เวลาพระมาจากที่ต่างๆ องค์สององค์พักได้บนเขา ไม่มีพระประจำ เราพาโยมแม่มาพักที่นั่น เขาก็สร้างขึ้นให้ พอเราจากมาก็เลยกลายเป็นวัดขึ้นมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ทางนั้นก็อาศัยท่านฟักเป็นหลักทางภาคปฏิบัติ ท่านบวชปี ๒๕๐๐ เราก็ได้ไปบวชท่านฟักที่วัดโศกการาม ปี ๒๕๐๐ ท่านอาจารย์ลีท่านฉลอง ๒๕๐๐ ก็บวชพระในเวลานั้นมาก ท่านฟักก็บวชในระยะเดียวกัน ถึงนี้ก็ ๔๗-๔๘ ปีแล้ว

นี่เราพูดถึงเรื่องวิทยุเรื่องธรรม ความสะอาดกับความสกปรกเป็นคู่ปรับกัน ความสกปรกเป็นเรื่องของกิเลส ความสะอาดเป็นเรื่องของธรรม น้ำคือธรรมชะล้างสิ่งสกปรกให้สะอาดลงไปโดยลำดับลำดับ จนสะอาดสุดส่วน ดังพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านเลิศเลอสะอาดเต็มทีเลิศเลอล้นโลกไปเลย พระพุทธเจ้า พระสาวกอรหันต์ท่าน ความสกปรกไม่

เคยทำใครให้วิเศษวิโส ให้มีความสุขความเจริญที่ไหนเลย แต่ธรรมมีที่ไหนจะปรากฏ แม้ ที่สุดอยู่ในหัวใจเราดวงเดียว เข้าลับปณอยู่ในนั้น มันจะเด่นอยู่ในตัวของมันเอง ใจจะเด่น อยู่ในตัวของตัวเองด้วยอำนาจแห่งธรรมประดับอยู่ในนั้นแหละ ออบอุ้น

ธรรมมีในใจอบอุ้นมากนะ ยังมีภูมิธรรมสูงเท่าไรๆ ยิ่งอบอุ้นมากๆ ประจักษ์ ไม่ต้องอาศัยสิ่งนั้นพลัดพรากสิ่งนั้นไป พลัดพรากสิ่งนี้มา ได้สิ่งนี้มาสิ่งนั้นพลัดพรากไปอย่าง นั้นไม่มี ธรรมติดแน่นๆ เพราะฉะนั้นความอบอุ้นของผู้มีธรรมจึงสม่ำเสมอ ไม่เหมือนทาง โลก ทางโลกอบอุ้นแล้วก็ร้อนเป็นไฟในระยะต่อไป ท่านจึงสอนให้อบรมธรรม นี่เป็นอัส สมบัติ คือเป็นสมบัติของตนแท้ พอตายบับติดแน่นเลย ส่วนข้างนอกเราก็ทราบทุกคนว่า มันติดตัวไปไม่ได้ แต่ความจำเป็นที่จะต้องอาศัยสิ่งเหล่านี้ มีอยู่ทุกธาตุทุกชั้นทุกหัวใจคน จำเป็นต้องชวนชวายเป็นด้วยกัน แต่ผู้ชวนชวาจนลืมนื้อลืมนตัวนี้เสีย คนนี้เสียคน

คนไม่ลืมนื้อลืมนตัว เอาสิ่งเกี่ยวกับด้านวัตถุ ธาตุชั้นของเรอาศัยอะไร เอ้า ชวนชวาจะมา ส่วนที่เป็นสมบัติของจิตได้อาศัย นี่คือความดีงาม เราก็ชวนชวาหามา ตกลง ทางธาตุทางชั้นอยู่ในโลกนี้ก็รื่นเริง ออบอุ้น ละโลกนี้ไปแล้วก็เจริญรุ่งเรือง นี่ละคนมีสมบัติ ทั้งภายนอกภายใน เป็นคนไม่ว่าเหวทั้งข้างหน้าข้างหลัง อยู่ด้วยความผาสุกร่มเย็น ท่าน สอนว่า อิธ นนฺทติ เปจฺจ นนฺทติ ผู้ที่มีความดีงาม อยู่ในโลกนี้ก็รื่นเริงบันเทิง อยู่ในหัวใจ เจ้าของนั้นแหละ ใครจะร้อนเป็นไฟก็ตาม แต่หัวใจของผู้มีธรรมมีบุญในใจนี้จะเย็นอยู่ จำเพาะเจ้าของในโลกนี้ ละโลกนี้ไป เปจฺจ นนฺทติ ก็ไปบันเทิงในสวรรค์ชั้นนั้นๆ ที่ตนสร้าง บารมีไว้มากน้อยเพียงไร สมควรแก่สวรรค์ชั้นใด บุญกุศลจะส่งถึงเองๆ ไม่ต้องไปหา ไหน ห้องไหนๆ ไม่ต้อง ชั้นนั้นชั้นนี้ชั้นไหนไม่ต้อง บุญกุศลจะหนุนเข้าถึงพอดีพอดีเลยไม่ ลำเอียง

ทางซั้วก็เหมือนกัน ใครไม่เคยเห็นนรก อย่างปัจจุบันนี้ไม่เห็น แต่ส่วนตกรนรกไม่ ปฏิเสธนะ ตกด้วยกัน พอตกมาแล้วมันปิดทางๆ เหมือนอดีตไม่เคยมี จำไม่ได้ เพลิน ข้างหน้า ก็เลสลอกไปให้เพลินแล้วไปทำความชั่ว เพลินด้วยการทำความชั่ว แล้วไปตกอีก อยู่อย่างนั้น ก็เลสจึงร้อยพันพันคม หลอกลวงสัตว์โลกได้ง่ายมากกว่าธรรม

ขอให้ฟังเสียงนักปราชญ์ จอมปราชญ์คือพระพุทธเจ้า ฟังเสียงกิเลสจมนกันไปทั่ว โลก ใครจะใหญ่จะโตขนาดไหน ยศถาบรรดาศักดิ์ ศฤงคารบริวาร สมบัติเงินทองข้าวของ ขนาดไหนก็ตาม ไม่พ้นที่กิเลสจะไปก่อไฟเผาหัวใจจนได้ด้วยกันทุกราย เป็นอย่างนั้นนะ ถ้ามีธรรมในใจ มีมากก็เป็นเครื่องประดับ สมบัติเงินทองข้าวของมีมากเป็นเครื่องประดับ หนุนให้เป็นประโยชน์ไปด้วยกัน ถ้ามีธรรมในใจเป็นเครื่องดึงดูดชวนชวาความดีงามเข้าสู่ ใจ ชวนชวาสิ่งทั้งหลายเข้าสำหรับอาศัยในชาตินี้ทั้งเราทั้งเพื่อนฝูง คนมีทรัพย์สินเงินทอง

มากและเป็นคนใจบุญด้วยแล้ว คนนั้นให้ความรุ่มเย็นเป็นสุขแก่คนมากมาย ไม่เหมือนกับคนตระหนี่ถี่เหนียว

ใครตระหนี่ถี่เหนียวเขาไม่อยากเข้าบ้านนะ เป็นเศรษฐีเขาก็ไม่อยากเข้าบ้าน มันเป็นอย่างที่หัวใจ เป็นทุกตะเซ่ใจเขาก็เมตตาสงสาร เป็นอย่างนั้นแตกต่างกัน เราจึงสอนตลอดเวลา สอนก็ไม่ได้สอนลุ่มๆ คล่ำๆ เสียด้วย สอนอย่างแม่นยำจากหัวใจที่แม่นยำอยู่แล้ว พระพุทธเจ้าสอนโลกไม่มีสงสัย พระอรหันต์สอนโลกไม่มีสงสัย ไม่ว่าธรรมชั้นใดภูมิใด ท่านจะสอนถูกต้องแม่นยำตลอดทะลุถึงนิพพานไม่ผิดพลาด คือพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์สอนโลก ไม่ผิด ถ้ายังไม่รู้ที่ใดมีผิดๆ พลาดๆ เป็นธรรมดาเหมือนคนเราทั่วๆ ไป แม้จะเป็นครูเป็นอาจารย์ ตัวเองก็ยังไม่แน่วนัก การสอนจะแน่วก็ไม่ได้ ก็มีผิดๆ พลาดๆ ไปถ้าตนเองแน่วนอนแล้วสอนนี้ฟุ้งๆ เลย

ยิ่งธรรมเต็มหัวใจ เช่น พระอรหันต์อย่างนี้ ท่านไม่มีอะไรสงสัยแล้วในหัวใจของท่าน จำตลอดเวลา เหมือนน้ำมหาสมุทร เอา ไปตักเท่าไรก็ตักชั คนไปตักน้ำมหาสมุทรจนน้ำมหาสมุทรหมดมีไหม ไม่มี ธรรมของพระพุทธเจ้าครอบโลกธาตุ ออย่าว่าแต่ครอบมหาสมุทร ครอบโลกธาตุ กว้างขนาดไหน ไม่มีหมด หัวใจถ้าลงเป็นธรรมแล้วเป็นเหมือนน้ำมหาสมุทร จำไปเลย ออกช่องไหนออกได้ตลอดเวลาไม่มีคำว่าอัดอั้นตันใจ นี่หัวใจเป็นธรรมล้วนๆ แล้วเป็นอย่างนั้นพระพุทธเจ้า พระอรหันต์

ที่นี้คำว่าอรหันต์นั้นก็ขึ้นเป็นชั้นเป็นภูมิตามนิสัยวาสนาของตน ท่านจึงแสดงไว้ว่าพระอรหันต์มี ๔ ประเภท

สุกขวิปัสสโก บำเพ็ญเพียรเผากิเลสไปเรื่อยๆ แล้วหมดไปเลยอย่างราบรื่น สงบเสงี่ยมราบรื่นไปเลย ทะลุถึงนิพพานเหมือนกัน

เทววิโซ ผู้ได้วิชาสาม แนะยังมีแยกอีก วิชาสาม ก็ ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ ระลึกชาติย้อนหลังได้ จุตูปปาตญาณ เล็งดูสัตว์โลกที่เกิดที่ตายเคลื่อนอยู่ในโลกธาตุนี้ได้ อาสวักขญาณก็จำอยู่ในหัวใจแล้ว

ฉฬภิญโญ นี้ประเภทที่สาม ได้วิชาหก เป็นเครื่องประดับท่านนะที่พูดเหล่านี้ ส่วนความบริสุทธิ์เหมือนกันหมด ไม่มีองค์ใดยิ่งหย่อนกว่ากัน ที่นี้นิสัยวาสนาก็เหมือนต้นไม้ ต้นมีกิ่งก้านสาขาดอกใบหนาแน่นชุ่มเย็นมากก็มี ต้นไม่มีดอกใบสาขามากอย่างนั้นก็มี แต่ต้นลำเป็นต้นลำของไม้ต้นนั้นเช่นเดียวกัน คือความบริสุทธิ์อันเดียวกัน เพราะฉะนั้นการสอนโลกจึงมีต่างกันอยู่ตรงนี้แหละ พระพุทธเจ้า พระสาวกอรหันต์ผู้มีเทววิโซ และฉฬภิญโญ และจตุปฏิสัมภัทปัตโต ผู้นี้แหละทำประโยชน์ได้มากที่สุด

จตุปฏิสัมภัทปัตโต คือแตกปฏิสัมภัทญาณทั้ง ๔ อตถปฏิสัมภัทธา อัมมปฏิสัมภัทธา นิรุตติปฏิสัมภัทธา ปฏิภาณปฏิสัมภัทธา นี้แตกฉานมาก พระอรหันต์ประเภทนี้

เป็นประเภทที่เด่นมาก เครื่องประดับท่าน ถ้าว่าเป็นกิ่งก้านสาขาดอกใบนี้สวยงามไปหมด ชุ่มเย็นไปหมด กระจายออกให้โลกได้รับความชุ่มเย็นไปกว้างขวางมากมาย นี้อรหันต์ก็มี ๔ ประเภท

คำว่า ๔ ประเภท กิริยาของพระอรหันต์นะ ความเป็นพระอรหันต์กิเลสขาดสะบั้น จากใจเท่านั้นพอ นี่เป็นอันเดียวกัน ส่วนแยกประเภทคือระดับนิสสัยวาสนาของท่าน เวลาท่านบำเพ็ญบารมีแล้วท่านยังมีความปรารถนา เมื่อสำเร็จเป็นพระอรหันต์แล้วขอให้มีเด่นในทางนั้นๆ ก็เป็นไปตามความปรารถนา เหมือนเราอยู่ในสวนของเรา สวนนี้จะปลูกอะไรบ้าง เราต้องการอะไรเราก็ปลูกในนั้นเสร็จ แล้วก็ผลขึ้นมาตามนั้น แล้วแต่ใครจะปลูกอะไรขึ้นมาในไรในสวนของเรา นี่ก็เป็นความปรารถนาของท่าน เวลาสำเร็จขึ้นมาแล้วก็ต่างๆ กัน

ส่วนจตุปฏิสัมภิทาญาณทั้ง ๔ นี้เรียกว่าเลิศเลอ อตถ อัมม นิรุตติ ปฏิภาณ ปฏิสัมภิทา นี้แตกฉานมาก แตกฉานในอรรถในธรรม อรรถนี้เหมือนกระทู้มัดเอาไว้ ตีกระจายออกไปๆ ให้อ่านให้พิสดารไปเรื่อยๆ ธรรมก็แตกกระจายออกไป นิรุตติปฏิสัมภิทา แตกฉานในการเทศนาว่าการ การโต้การตอบทุกสิ่งทุกอย่าง ทันทูทุกอย่างเลย เรียกว่านิรุตติ การโต้การตอบ การเทศนาว่าการ ล้ำยุคล้ำสมัยไปตลอดเลย ปฏิภาณปฏิสัมภิทาแตกฉานไปหมด ทั้ง ๔ ประเภทมารวมอยู่ในนั้นหมดเลย ๔ อย่างนี้เป็นประเภทของอรหันต์จตุปฏิสัมภิทาญาณ ต่างกันอย่างนี้

เราจะได้ประเภทไหนก็ตามขอให้มันเป็นสมบัติของเรา พออยู่ พอกิน พอเป็นพอไป ทั้งนั้นละ อย่าอยู่เฉยๆ เกิดมาก็เกิดมาเหมือนมนุษย์ รูปร่างเป็นมนุษย์แต่หัวใจเป็นยักษ์ เป็นผี เป็นโจรเป็นมาร คนนี้ก็รอเวลาเท่านั้นเอง พอลมหายใจขาดมันก็ผิงลงไปตามทางที่มันสร้างเอาไว้ สร้างบาปเป็นบาป สร้างบุญเป็นบุญ คนที่สร้างบุญก็เป็นบุญเรื่อยๆ ไป แตกฉานไปเรื่อยๆ ทางบุญ แตกกระจัดกระจาย ผู้สร้างบาปก็แตกไปทางบาป ไปทางไหน รอบตัวมีแต่ไฟแต่ไฟเผาไหม้ ภพนี้ก็เกิดในท่ามกลางความผิดหวัง แล้วภพหน้าก็เกิดในท่ามกลางความผิดหวังมีแต่ไฟแต่ไฟเผาไหม้ตลอดไป

นี่เราจะตำหนิใคร ก็เราเป็นคนทำไว้ด้วยความพอใจของเรา โดยไม่ฟังเสียงใคร ทั้งนั้น เฉพาะอย่างยิ่งเสียงอรรถเสียงธรรมไม่ยอมฟัง ถือเป็นข้าศึก ถ้าเสียงพินเสียงไฟ เสียงกิเลสตัณหาขึ้นชอบพอ นี่ละโลกจึงลงมากกว่าขึ้น ดังที่ท่านสอนไว้ว่า ผู้ที่ไปสวรรค์กับผู้ ที่ลงนรกนั้นมีจำนวนมากขนาดไหน อย่างพระอานนท์ทูลถามพระพุทธเจ้า ผู้ที่จะไปสวรรค์ และจะลงนรกมีจำนวนมากน้อยต่างกันยังไงบ้าง พระพุทธเจ้าทรงรับสั่งเลยว่า ผู้ที่จะลงนรกนั้นเท่ากับขนโค มีมากไหมโคตัวหนึ่ง แต่ผู้ที่จะไปสวรรค์นี้พพานั้นเท่ากับเขาโค โคตัวหนึ่งมันมีสองเขาเท่านั้น นี่ละผู้ที่จะไปทางดีมีน้อยมาก ท่านเทียบไว้อย่างนั้นชัดเจน

แล้วเราย้อนเข้ามาหาความคิดของเรา ความคิดที่เป็นประเภทขโน คิดในทางต่ำ
 ทรามทั้งหลายนี้เป็นเหมือนขโน คิดตั้งแต่วันตื่นนอนจนกระทั่งหลับไม่คำนึง สร้างแต่ขโน
 โค เพื่อเป็นเครื่องเบิกทางลงนรก ผู้ที่ทำดีก็มีน้อยๆ แล้วสร้างความคิดเรื่อย ๆ เขาโค ๆ ไป
 เรื่อย เพราะฉะนั้นผู้หลุดพ้นจึงมีน้อยมาก สองเขาโคกับขโนทั้งตัวต่างกันยังไง คนจำนวน
 ทั่วโลกธาตุนี้เท่ากับขโน คนที่จะหลุดพ้นจากทุกข์มีจำนวนน้อยมาก ท่านจึงเทียบว่าเขาโค

ที่นี้ก็แยกเข้ามาหาตัวของเรา วันหนึ่งตื่นขึ้นมามันคิดเรื่องขโนหรือเขาโค ส่วนมาก
 มักจะคิดแต่เรื่องขโน แม้ไปเดินจงกรมนั่งสมาธิภาวนาขโนเต็มตัว คิดแต่เรื่องขโน จะ
 คิดเรื่องอรรถเรื่องธรรมพุทโธ ธัมโม สังโฆ ขโนโคลบลังไปหมดเลย ไม่มีเหลือ เลย
 กลายเป็นโคหัวโล้น ไม่มีเขา พวกนี้เดินจงกรมอยู่ตามป่าตามนี้มีแต่โคหัวโล้นทั้งนั้น ไม่มี
 เขา ถูกขนมันทับไปหมด ขโนโคมันเผาเอาแหลกเลย เป็นยังไงมีไหมในนี้ เป็นชั้นๆ นะที่
 พุดนี้ ชั้นที่ประเภทเป็นขโนของกิเลสสร้างตัวเองเพื่อเผาเรามีมาก

ที่นี้เราสร้างความคิดๆ ลบล้างขโนออก ขยายเขาโคใหญ่ขึ้นๆ สร้างเข้าไปๆ ที่นี้เขา
 โคเต็มตัวแล้ว มองไปเห็นแต่เขาโค ในหัวใจมองไปที่ไหนมีแต่อรรถแต่ธรรมเต็มใจ ยิ่งผู้
 พิจารณาถึงขั้นสติปัญญาอัตโนมัติ เรียกว่าผู้จะไปโดยถ่ายเดียว ผู้เช่นนี้คือผู้จะไปโดย
 ถ่ายเดียวไม่มีคำว่าถอย นี่ประเภทเขาโค ส่งเสริมเขาโคให้แหลกปัดขึ้นไปเรื่อยๆ ฟุ้งทะลุ
 ถึงนิพพานเลย นี่ละอำนาจาจนาแก่กล้าขึ้นได้ด้วยการบำรุงรักษา ทางความซุ่มนก็บำรุง
 ของมันตลอดเวลา ที่นี้ทางฝ่ายดีเราก็ให้บำรุงของเรา

วันนี้การภาวนาเป็นอย่างนี้ วันหลังขยับเข้า พลิกแพลงเปลี่ยนแปลงหลายสันพัน
 คม การภาวนาทำจิตใจให้สงบร่มเย็นนี้กิเลสตัวว่าวุ่นซุ่มนอยู่ในใจ เราจะทำให้สงบมัน
 ดีทีเดียวๆ พุทโธตกห้าทวีป ธัมโม สังโฆ ตกห้าทวีป เอาอะไรมาบริกรรมตกห้าทวีปไป
 หมด มีแต่กิเลสขึ้นครองบ้านครองเมือง ครองหัวใจเรา ก็มีแต่ความทุกข์ความเดือดร้อน
 พากันจำเอานะ ที่นี้เวลาเราอบรมทางนี้ขึ้นไปเรื่อยๆ กำลังของธรรมมีมากๆ ค่อยทับกัน
 ไปๆ สุดท้ายเรื่องกิเลสซึ่งเป็นเหมือนเขาโคนี้ขาดสะบั้นๆ ไปเลยเรื่อย ก็มีแต่ธรรมเต็ม
 ตัวๆ ผู้พ้น

ให้พากันบึกบึนตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ซึ่งแม่นยำสุดยอดแล้ว การนำสัตว์โลก
 ให้พ้นจากทุกข์ไม่มีที่ใดนอกจากธรรมของพระพุทธเจ้า นอกนั้นไม่มี พุดกันโก้ๆ เก๋ๆ ไป
 ตามความสำคัญมั่นหมายไปอย่างนั้นเอง ความจริงไม่มี ความจริงแท้ๆ คือพุทธศาสนา
 ตรัสรู้ด้วยความชอบธรรมเป็นศาสดาเอกของโลก ไม่มีใครเสมอเหมือน การสอนโลกสอน
 ด้วยสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วทุกแง่ทุกมุม ใครดำเนินจะเป็นไปตามนี้ทั้งนั้น นี่ละ
 เรียกว่าศาสนธรรมโดยแท้

ส่วนเรื่องศาสนิกิเลสนั้นมีเต็มโลกเต็มสงสาร ใครจะตั้งชื่อตั้งนามให้เป็นศาสนาได้ก็ ตามเป็นโครงการของกิเลสทั้งนั้น ไม่ได้เป็นโครงการของธรรม เป็นโครงการของกิเลส ยก ตนขึ้นมาเป็นอาจารย์ หรือเป็นครูเป็นศาสดาของศาสนานั้น ก็คืออาจารย์ใหญ่แห่งคลัง กิเลสนั่นเอง สอนลงไปลูกศิษย์ลูกหาเคารพนับถือ ปฏิบัติไปตามก็ปฏิบัติตามโครงการของ กิเลสสร้างไปเรื่อย นั่น ส่วนศาสนธรรมสอนลงไปนี้เพื่อละกิเลส ละชั่วทำดีๆ เหมือนกัน หมดคำสอนของพระพุทธเจ้า โลกหลุดพ้นไปจากคำสอนอันนี้ ไม่ได้หลุดพ้นไปจากคำสอน ของกิเลสนะ พวกมันจตจำให้ตี วันนี้พูดเพียงเท่านั้นละ พอเหมาะพอดี ถึงสามโมงเช้าแล้ว

(โยมกราบถวายรวม ๗๐๐ ดอลลาร์) สาธุเอา นี้ละสายบุญสายกุศล อันนี้จะดึงเรา ขึ้น ดึงตลอดเลย ดึงชาติบ้านเมืองให้สงบร่มเย็นแน่นอนหนามันคงก็ดึง ดึงหัวใจของเราให้ หลุดพ้นจากทุกข์ไปโดยลำดับก็ดึง จำเอานะ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz